

Районен съд – Монтана

Протокол от избор на Съдия-докладчик (преразпределение)

Дата на разпределението: 08.07.2021 16:03

Разпределение по дело №: 20211630200769

Точен вид на делото: Административно наказателно дело

Година на делото: 2021

Входящ номер на инициращ документ: 1230/08.07.2021

Група на разпределение: Н-26а-Производства по приложението на чл. 78а от НК

Статистически шифър: 4350 - Производства по приложението на чл.78а НК

Група по натовареност: Производства по приложението на чл. 78а от НК - без провеждане на съдебно следствие (Хулиганство и самоуправство - чл. 323 - 325 НК, Телесна повреда по чл. 161 ал. 1 НК и други престъпления по глава X НК)

Разпределен съдия: КРАСИМИР МЛАДЕНОВ СЕМОВ

Начин на разпределение: Автоматично

Досегашен съдия: ДЕСИСЛАВА ЦВЕТКОВА МИЛАНОВА

Разпределен от: ДИМИТРИНА НИКОЛОВА МЛАДЕНОВА

Причина за преразпределение: Преразпределение-По Мотиви към решение № 15/29.06.2021г. по АНД №646/ 2021г. по описа на РС – Монтана. Производството е по чл.375 и сл. от НПК – глава XXVIII от НПК. Постъпило е от Районна прокуратура град Монтана Постановление от 11.06.2021г. за освобождаване от наказателна отговорност и налагане на административно наказание по чл.78а, ал.1 от НК на обвиняемия МАРИН ВИХЪРОВ БОРИСОВ, с ЕГН 0144023244 обвинен в това, че на 26.08.2019г. в гр.Монтана, потвърдил неистина в писмена декларация - Декларация във връзка с чл. 13, т.6 от Наредба N91-157 на МВР от 2002г, която по силата на закон - чл. 151, ал.5 от Закон за движение по пътищата, се дава пред орган на властта-пред служител в сектор „Пътна полиция” при ОД на МВР-Монтана, за удостоверяване на истинността на някои обстоятелства, като декларирал, че обичайното му пребиваване не е в друга държава-членка на Европейския съюз - престъпление по чл. 313, ал.1 от НК. Районна прокуратура град Монтана чрез представителя си поддържа постановлението и предлага на съда, след като признае обвиняемия за виновен, да го освободи от наказателна отговорност, като му наложи административно наказание към минималния размер предвиден в закона - глоба в размер на 1 000.00 лева. Обвиняемият не се признава за виновен по повдигнатото му обвинение, в хода на ДП. В хода на съдебното производство се признава за виновен. Защитникът му моли съда да му наложи минимално наказание, като излага доводи в тази насока. Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства и становището на сраните, намира за установено следното: От събраните по делото доказателства се установява, че обвиняемият Марин В.Борисов от 2013г. живее в Германия, заедно с родителите си. Последното се потвърждава както от приложените писмени доказателства, така и от показанията на разпитаните по делото свидетели. И понастоящем живее и работи в Германия. Не отрича, че той и семейството му живеят и работят в Германия в гр. Делменхорст, като са живели и в гр. Вилдесхаузен. Прибирали се всяка година, или лятото, или пролетта или есента. Според информацията от германските власти, обвиняемият е с обичайно пребиваване във Германия от 28.02.2013г., а има издадено на 29.08.2019г. СУМПС, което е в противоречие с изискването за „обичайно пребиване”. Обвиняемият е завършил и средно образование - 10 клас, за което е приложено и Уверение № 78-38/22.02019г. на МОН, , че притежава документ от 28.06.2019г., издаден от основно училище Вест, Делменхорст , Германия/ стр. 45 и

стр.91от делото./ Видно от приложената справка за задгранични пътувания обвиняемият се е прибирал в България действително, но за кратък период от време. На едно от прибиранията си в България през 2019г./ на 16.07.2019г е влязъл в страната, изкарал курсовете за шофьори, издадено му било и СУМПС / свидетелство за управление на моторно превозно средство/, което получил на 02.09.2019г. и на 05.09.2019г. отново напуснал страната и заминал за Германия. Видно от приложените заверени копия от документи, на 26.08.2019г. подал заявление вх. № 1100-18886 за издаване на документ за самоличност на български гражданин, вид на искания документ - СУМПС. На същата дата 26.08.2019г. подписал и декларация във връзка с чл. 151, ал.5 и ал.7 от ЗДвП по чл.13, т.6 от Наредба 1-157/01.10.2002 г. на МВР, в която декларира, че обичайното му пребиваване не е в друга държава членка на ЕС, а в гр. Берковица, ул. „Свобода” № 22А. В Главна Дирекция „Национална полиция” получили писмо с вх. № 328600-1475 8/23.03.2020г. от КВА - компетентен орган по подмяната на свидетелства за управление на МПСД/СУМПС/ във ФР Германия, относно издаденото българско свидетелство, СУМПС с № 284089465 от ОДМВР - Монтана на името на Марин Вихъров Борисов. В писмото си германските компетентни власти уведомяват българските, че по тяхна информация Борисов има „обичайно пребиваване” във ФР Германия от 28.02.2013г., а българското свидетелство е издадено на 29.08.2019г., което е в противоречие с изискването за „обичайно пребиваване”. Сигналът е бил препратен по компетентност в ОД на МВР - Монтана. От заключението на вещото лице по назначената и извършена графологична експертиза, се установява, че подписа върху оригинала на декларацията е изпълнен от обвиняемия Борисов. Последният не оспорва това обстоятелство и изрично е заявил в обясненията си, че декларацията е подписана от него, но е помолил една жена да му я попълни. От гореизложената фактическа обстановка се установява, че обвиняемият е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъплението по чл.313,ал.1 от НК, а именно: На 26.08.2019г. в гр.Монтана, потвърдил неистина в писмена декларация - Декларация във връзка с чл. 13, т.6 от Наредба N91-157 на МВР от 2002г, която-по силата на закон - чл. 151, ал.5 от Закон за движение по пътищата, се дава пред орган на властта-пред служител в сектор „Пътна полиция” при ОД на МВР - Монтана, за удостоверяване на истинността на някои обстоятелства, като декларира, че обичайното му пребиваване не е в друга държава-членка на Европейския съюз - престъпление по чл. 313, ал.1 от НК. Изложената фактическа обстановка се установява от свидетелските показания, както и от приложените по делото доказателства и доказателствени средства - свидетелски показания, писмени документи, справки, справка за съдимост и др. От събраните доказателства в хода на разследването безспорно се установява, че е осъществен съставът на престъплението по чл. 313, ал.1 от НК, както от обективна, така и от субективна страна. Според чл. 313 ал.1 от НК, който потвърди неистина или затаи истина в писмена декларация или съобщение, изпратено по електронен път, които по силата на закон, указ или постановление на МС се дават пред орган на властта за удостоверяване истинността на някои обстоятелства, се наказва с ЛС до три години или с глоба от сто до триста лева. Нормата на чл.313 НК е бланкетна и препраща към нормативни актове извън наказателното право. В случая това е ЗДвП, който в чл.151, ал.5 сочи, че СУМПС се издава на лица, които са установили обичайното си пребиваване в РБ, за което обстоятелство подписват декларация. Субект на престъплението е лице, което има задължението по силата на специалния закон /в случая ЗДвП/ да изготви удостоверителния документ, в случая декларацията за обичайно местопребиваване. Това е лице, завършило средно образование, физически годно да управлява МПС за съответната категория, преминало е обучение за водач на МПС и за оказване на първа долекарска помощ и е успешно издържало изпита за водач. Според ДИРЕКТИВА 2006/126/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 20.12.2006 г.относно свидетелства за управление на моторни превозни средства, СУМПС се издават на кандидатите, които са взели изпит по умения и поведение и теоретичен изпит и отговарят на медицинските

стандарт; които са се установили постоянно на територията на държавата-членка, издаваща свидетелството - чл. 7 „д” от Директивата. Това са условията за придобиване на СУМПС в страна-членка на ЕС, като едно и също лице може да притежава само едно СУМПС, издадено от държава - членка на Европейския съюз. Според чл. 13 т. 6 от НАРЕДБА № 1-157 от 1.10.2002 г. за условията и реда за издаване на свидетелство за управление на моторни превозни средства, отчета на водачите и тяхната дисциплина, лицето представя декларация, че обичайното му пребиваване не е в друга държава -членка на Европейския съюз, и че не е притежател на валидно свидетелство, издадено от държава - членка на Европейския съюз. В процесната декларация, подписана от обвиняемият Борисов, последния е декларирал на 26.08.2019г., че е установи обичайното си пребиваване в Република България по смисъла на пар.6, т.46 от Допълнителните разпоредби на закона за движение по пътищата на адрес в гр. Берковица, ул. „Свобода” № 22А. Според пар.6 т. 46 от ЗДвП „обичайно пребиваване в Република Б.” е мястото, където дадено лице обикновено живее повече от 185 дни през последните 12 последователни месеца поради лични или трудови връзки, или ако лицето няма трудови връзки - поради лични връзки, които сочат тясна обвързаност на лицето с мястото, където то живее. Смисълът на понятието „обичайно пребиваване” според Директива 2006/126 е същият - мястото, където дадено лице обикновено живее, тоест повече от 185 дни през календарна година. От гласните и писмените доказателства по делото безспорно се доказва, че обвиняемия Борисов живее с родителите си и работи в Германия от няколко години, там е завършил и образованието си. В случая обичайното му пребиваване към момента на декларирането през 2019г., а и към настоящия момент е в Германия. Обвиняемият е консумирал изпълнителното деяние потвърждаване на неистина, което съставлява действие, при което в декларацията е изложил факти и обстоятелства с правно значение, които са неверни. Специалният закон изрично предвижда задължение да се декларират съответните факти и обстоятелства с правно значение и декларацията да се даде пред орган на власт. СУМПС се издават от МВР, а декларациите се подават до началник сектор ПП при ОДМВР, който е орган на власт. За да се улеснят проверките държавите-членки използват мрежата за свидетелства за управление на превозно средство на ЕС. Именно по реда на тази мрежа е установено деянието извършено от обвиняемия, което съставлява престъпление по националното законодателства на РБ. Освен от обективна, деянието се доказва и от субективна страна с форма на вина пряк умисъл. Обвиняемият е съзнавал общественонеопасния характер на деянието си, а именно, че декларира неверни обстоятелства относно обичайното си пребиваване в държава членка на ЕС и е целял настъпването на общественонеопасните последици от същото. Събраните по делото доказателства обуславят предпоставките за прилагане на разпоредбата на чл.78А, ал.1 от НК за освобождаване от наказателна отговорност на обвиняемия Марин Вихъров Борисов, с ЕГН 0144023244 с налагане на административно наказание както следва: Обвиняемият е пълнолетно лице, не е осъждан за престъпление от общ характер и не е освобождаван от наказателна отговорност по реда на чл. 78а НК, престъплението е извършено умишлено и за него НК предвижда наказание лишаване от свобода до три години или с глоба от 100 до 300 лева, като не са налице отрицателните предпоставки на чл. 78а, ал. 7 НК и от престъплението, което е формално, т. нар. „на просто извършване”, не са причинени съставомерни имуществени вреди. Деянието, за което е обвинен Борисов не е сред изрично изброените в чл. 78а, ал. 7 от НК. Съдът призна за ВИНОВЕН обвиняемия Марин Вихъров Борисов за извършено престъпление по чл.313, ал. 1 от НК, като намира, че са налице предпоставките на чл. 78а, ал.1, б. „а” – б. „в” от НК – т.е следва да бъде ОСВОБОДЕН ОТ НАКАЗАТЕЛНА ОТГОВОРНОСТ и да му се наложи АДМИНИСТРАТИВНО НАКАЗАНИЕ - ГЛОБА в размер на 1 000.00 /хиляда/ лева. Съдът не наложи по-голям размер глоба, тъй като съобрази обстоятелството, че по делото липсват доказателства какви доходи реализира обвиняемия, а и върши престъпление за първи път, което не се отличава с висока степен на обществена опасност и така наложения размер на глобата би изпълнил

целите на наказанието. Съдът постанови след влизане на решението в законна сила да се изпрати заверен препис от него на Сектор „ПП” към ОД на МВР Монтана, тъй като СУМПС на обвиняемия е на съхранение в сектора за предприемане на последващи действия. Съдът ОСЪДИ обвиняемия Марин Вихъров Борисов да заплати по сметка на ОД на МВР Монтана сумата от 214 лева разноски за експертиза, а по сметка на РС – Монтана сумата от по 5.00 лева държавна такса в случай на служебно издаване на изпълнителен лист. По горните мотиви съдът постанови решението си. РАЙОНЕН СЪДИЯ: Поради временна неработоспособност.

Списък на възможни съдии

Съдия	Натоварване	Брой дела в групата
ДИМИТРИНА НИКОЛОВА МЛАДЕНОВА	100%	3
КРАСИМИР МЛАДЕНОВ СЕМОВ	100%	3

Списък на изключени съдии

Съдия	Причини
	Преразпределение: По Мотиви към решение № 15/29.06.2021г. по АНД №646/ 2021г. по описа на РС – Монтана. Производството е по чл.375 и сл. от НПК – глава XXVIII от НПК. Постъпило е от Районна прокуратура град Монтана Постановление от 11.06.2021г. за освобождаване от наказателна отговорност и налагане на административно наказание по чл.78а, ал.1 от НК на обвиняемия МАРИН ВИХЪРОВ БОРИСОВ, с ЕГН 0144023244 обвинен в това, че на 26.08.2019г. в гр.Монтана, потвърдил неистина в писмена декларация - Декларация във връзка с чл. 13, т.6 от Наредба N91-157 на МВР от 2002г, която по силата на закон - чл. 151, ал.5 от Закон за движение по пътищата, се дава пред орган на властта-пред служител в сектор „Пътна полиция” при ОД на МВР-Монтана, за удостоверяване на истинността на някои обстоятелства, като декларирал, че обичайното му пребиваване не е в друга държава-членка на Европейския съюз - престъпление по чл. 313, ал.1 от НК. Районна прокуратура град Монтана чрез представителя си поддържа постановлението и предлага на съда, след като признае обвиняемия за виновен, да го освободи от наказателна отговорност, като му наложи административно наказание към минималния размер предвиден в закона - глоба в размер на 1 000.00 лева. Обвиняемият не се признава за виновен по повдигнатото му обвинение, в хода на ДП. В хода на съдебното производство се признава за виновен. Защитникът му моли съда да му наложи минимално наказание, като излага доводи в тази насока. Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства и становището на сраните, намира за установено следното: От събраните по делото доказателства се установява, че обвиняемият Марин В.Борисов от 2013г. живее в Германия, заедно с родителите си. Последното се потвърждава както от приложените писмени доказателства, така и от показанията на разпитаните по делото свидетели. И понастоящем живее и работи в Германия. Не отрича, че той и семейството му живеят и работят в Германия в гр. Делменхорст, като са живели и в гр. Вилдесхаузен. Прибирали се всяка година, или лятото, или пролетта или есента. Според информацията от германските власти, обвиняемият е с обичайно пребиваване във

Германия от 28.02.2013г., а има издадено на 29.08.2019г. СУМПС, което е в противоречие с изискването за „обичайно пребиване”. Обвиняемият е завършил и средно образование - 10 клас, за което е приложено и Уверение № 78-38/22.02.2019г. на МОН, , че притежава документ от 28.06.2019г., издаден от основно училище Вест, Делменхорст , Германия/ стр. 45 и стр.91от делото./ Видно от приложената справка за задгранични пътувания обвиняемият се е прибирал в България действително, но за кратък период от време. На едно от прибиранията си в България през 2019г./ на 16.07.2019г е влязъл в страната, изкарал курсовете за шофьори, издадено му било и СУМПС / свидетелство за управление на моторно превозно средство/, което получил на 02.09.2019г. и на 05.09.2019г. отново напуснал страната и заминал за Германия. Видно от приложените заверени копия от документи, на 26.08.2019г. подал заявление вх. № 1100-18886 за издаване на документ за самоличност на български гражданин, вид на искания документ - СУМПС. На същата дата 26.08.2019г. подписал и декларация във връзка с чл. 151, ал.5 и ал.7 от ЗДвП по чл.13, т.6 от Наредба 1-157/01.10.2002 г. на МВР, в която декларира, че обичайното му пребиваване не е в друга държава членка на ЕС, а в гр. Берковица, ул. „Свобода” № 22А.В Главна Дирекция „Национална полиция” получили писмо с вх. № 328600-1475 8/23.03.2020г. от КВА - компетентен орган по подмяната на свидетелства за управление на МПСД/СУМПС/ във ФР Германия, относно издаденото българско свидетелство, СУМПС с № 284089465 от ОДМВР - Монтана на името на Марин Вихъров Борисов. В писмото си германските компетентни власти уведомяват българските, че по тяхна информация Борисов има „обичайно пребиваване” във ФР Германия от 28.02.2013г., а българското свидетелство е издадено на 29.08.2019г., което е в противоречие с изискването за „обичайно пребиваване”. Сигналът е бил препратен по компетентност в ОД на МВР - Монтана.От заключението на вещото лице по назначената и извършена графологична експертиза, се установява, че подписа върху оригинала на декларацията е изпълнен от обвиняемия Борисов. Последният не оспорва това обстоятелство и изрично е заявил в обясненията си, че декларацията е подписана от него, но е помолил една жена да му я попълни. От гореизложената фактическа обстановка се установява, че обвиняемият е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъплението по чл.313,ал.1 от НК, а именно: На 26.08.2019г. в гр.Монтана, потвърдил неистина в писмена декларация - Декларация във връзка с чл. 13, т.6 от Наредба N91-157 на МВР от 2002г, която-по силата на закон - чл. 151, ал.5 от Закон за движение по пътищата, се дава пред орган на властта-пред служител в сектор „Пътна полиция” при ОД на МВР - Монтана, за удостоверяване на истинността на някои обстоятелства, като декларира, че обичайното му пребиваване не е в друга държава-членка на Европейския съюз - престъпление по чл. 313, ал.1 от НК.Изложената фактическа обстановка се установява от свидетелските показания, както и от приложените по делото доказателства и доказателствени средства - свидетелски показания, писмени документи, справки,

ДЕСИСЛАВА ЦВЕТКОВА МИЛАНОВА

справка за съдимост и др. От събраните доказателства в хода на разследването безспорно се установява, че е осъществен съставът на престъплението по чл. 313, ал.1 от НК, както от обективна, така и от субективна страна. Според чл. 313 ал.1 от НК, който потвърди неистина или затаи истина в писмена декларация или съобщение, изпратено по електронен път, които по силата на закон, указ или постановление на МС се дават пред орган на властта за удостоверяване истинността на някои обстоятелства, се наказва с ЛС до три години или с глоба от сто до триста лева. Нормата на чл.313 НК е бланкетна и препраща към нормативни актове извън наказателното право. В случая това е ЗДвП, който в чл.151, ал.5 сочи, че СУМПС се издава на лица, които са установили обичайното си пребиваване в РБ, за което обстоятелство подписват декларация. Субект на престъплението е лице, което има задължението по силата на специалния закон /в случая ЗДвП/ да изготви удостоверителния документ, в случая декларацията за обичайно местопребиваване. Това е лице, завършило средно образование, физически годно да управлява МПС за съответната категория, преминало е обучение за водач на МПС и за оказване на първа долекарска помощ и е успешно издържало изпита за водач. Според ДИРЕКТИВА 2006/126/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 20.12.2006 г.относно свидетелства за управление на моторни превозни средства, СУМПС се издават на кандидатите, които са взели изпит по умения и поведение и теоретичен изпит и отговарят на медицинските стандарти; които са се установили постоянно на територията на държавата-членка, издаваща свидетелството - чл. 7 „д” от Директивата. Това са условията за придобиване на СУМПС в страна-членка на ЕС, като едно и също лице може да притежава само едно СУМПС, издадено от държава - членка на Европейския съюз. Според чл. 13 т. 6 от НАРЕДБА № 1-157 от 1.10.2002 г. за условията и реда за издаване на свидетелство за управление на моторни превозни средства, отчета на водачите и тяхната дисциплина, лицето представя декларация, че обичайното му пребиваване не е в друга държава - членка на Европейския съюз, и че не е притежател на валидно свидетелство, издадено от държава - членка на Европейския съюз.В процесната декларация, подписана от обвиняемият Борисов, последния е декларира на 26.08.2019г., че е установи обичайното си пребиваване в Република България по смисъла на пар.6, т.46 от Допълнителните разпоредби на закона за движение по пътищата на адрес в гр. Берковица, ул. „Свобода” № 22А. Според пар.6 т. 46 от ЗДвП „обичайно пребиваване в Република Б.” е мястото, където дадено лице обикновено живее повече от 185 дни през последните 12 последователни месеца поради лични или трудови връзки, или ако лицето няма трудови връзки - поради лични връзки, които сочат тясна обвързаност на лицето с мястото, където то живее. Смисълът на понятието „обичайно пребиваване” според Директива 2006/126 е същият - мястото, където дадено лице обикновено живее, тоест повече от 185 дни през календарна година. От гласните и писмените доказателства по делото безспорно се доказва, че обвиняемия Борисов живее с родителите си и работи в Германия от няколко години,

там е завършил и образованието си. В случая обичайното му пребиваване към момента на декларирането през 2019г., а и към настоящия момент е в Германия. Обвиняемият е консумирал изпълнителното деяние потвърждаване на неистина, което съставлява действие, при което в декларацията е изложил факти и обстоятелства с правно значение, които са неверни. Специалният закон изрично предвижда задължение да се декларират съответните факти и обстоятелства с правно значение и декларацията да се даде пред орган на власт. СУМПС се издават от МВР, а декларациите се подават до началник сектор ПП при ОДМВР, който е орган на власт. За да се улеснят проверките държавите-членки използват мрежата за свидетелства за управление на превозно средство на ЕС. Именно по реда на тази мрежа е установено деянието извършено от обвиняемия, което съставлява престъпление по националното законодателства на РБ. Освен от обективна, деянието се доказва и от субективна страна с форма на вина пряк умишъл. Обвиняемият е съзнавал общественотоопасния характер на деянието си, а именно, че декларира неверни обстоятелства относно обичайното си пребиваване в държава членка на ЕС и е целял настъпването на общественотоопасните последици от същото. Събраните по делото доказателства обуславят предпоставките за прилагане на разпоредбата на чл.78А, ал.1 от НК за освобождаване от наказателна отговорност на обвиняемия Марин Вихъров Борисов, с ЕГН 0144023244 с налагане на административно наказание както следва: Обвиняемият е пълнолетно лице, не е осъждан за престъпление от общ характер и не е освобождаван от наказателна отговорност по реда на чл. 78а НК, престъплението е извършено умишлено и за него НК предвижда наказание лишаване от свобода до три години или с глоба от 100 до 300 лева, като не са налице отрицателните предпоставки на чл. 78а, ал. 7 НК и от престъплението, което е формално, т. нар. „на просто извършване”, не са причинени съставомерни имуществени вреди. Деянието, за което е обвинен Борисов не е сред изричноизброените в чл. 78а, ал. 7 от НК. Съдът призна за ВИНОВЕН обвиняемия Марин Вихъров Борисов за извършено престъпление по чл.313, ал. 1 от НК, като намира, че са налице предпоставките на чл. 78а, ал.1, б. „а” – б. „в” от НК – т.е следва да бъде ОСВОБОДЕН ОТ НАКАЗАТЕЛНА ОТГОВОРНОСТ и да му се наложи АДМИНИСТРАТИВНО НАКАЗАНИЕ - ГЛОБА в размер на 1 000.00 /хиляда/ лева. Съдът не наложи по-голям размер глоба, тъй като съобрази обстоятелството, че по делото липсват доказателства какви доходи реализира обвиняемия, а и върши престъпление за първи път, което не се отличава с висока степен на обществена опасност и така наложения размер на глобата би изпълнил целите на наказанието. Съдът постанови след влизане на решението в законна сила да се изпрати заверен препис от него на Сектор „ПП” към ОД на МВР Монтана, тъй като СУМПС на обвиняемия е на съхранение в сектора за предприемане на последващи действия. Съдът ОСЪДИ обвиняемия Марин Вихъров Борисов да заплати по сметка на ОД на МВР Монтана сумата от 214 лева разноски за експертиза, а по сметка на РС – Монтана сумата от по 5.00 лева държавна

такса в случай на служебно издаване на изпълнителен лист. По горните мотиви съдът постанови решението си. РАЙОНЕН СЪДИЯ:Поради временна неработоспособност.

**Извършил разпределението: ДИМИТРИНА НИКОЛОВА
МЛАДЕНОВА**

Подпис: